

Pickelhering - komická postavička blázna, klauna, hraná anglickými hercami v Nemecku v 17.st., predchodca *Hanswurst*; pozri *comedia dell'arte*

Pickenoy Nicolaes Eliaszoorn - (†1653/1656); holandský maliar flámskeho pôvodu, možno žiak Cornelisa van der Voort a pravdepodobne Bartolomeja van der Helsta; pozri *doelen stucken*

http://en.wikipedia.org/wiki/Nicolaes_Eliaszoorn_Pickenoy

N. E. Pickenoy: Občianska stráž pod vedením kapitána Jacoba Backera a poručíka Jacoba Roche (1632)

Pictor in carmina - Baleka: v okruhu *cisteriáckeho* rádu okolo 1200 v Anglicku vzniknutý neilustrovaný *typologický* program založený na kresťanskej typologickej zásade, že *Starý zákon* anticipuje v *typoch* Nový zákon a *Nový zákon* je opäť svojimi antitypmi v *Starom zákone* obsiahnutý; spis spája 138 antitypov Nového zákona s 508 typmi Starého zákona (pozri *paralelizmus*); podľa doposiaľ neznámeho autora bola podnetom na spracovanie spisu snaha prispieť k nahradeniu chrámových diel bez cirkevného obsahu; nové umelecké diela mali vychádzať z typologického programu a tým získať cirkevný zmysel; dielo bolo dôležitým myšlienkovým prameňom výtvarného umenia; pozri *dielo literárne*, *paralelizmus*, *antitéza*; *Ikonológia*, *Concordia in veteris et novi testamenti*; *conceto*

pictura - pozri *ikon/imago*

pidmontáž - zvláštna forma *skladby strihovej*, ktorá spočíva v rytmickej montáži veľmi krátkych *záberov*; pozri *kinematografia*

Pidraj - dcéra boha *Baala*, *personifikované svetlo*; jej sestrami boli *Talliju* a *Arsij*; pozri *bohovia svetla*, *kanaánske božstvá/bohovia semitskí*

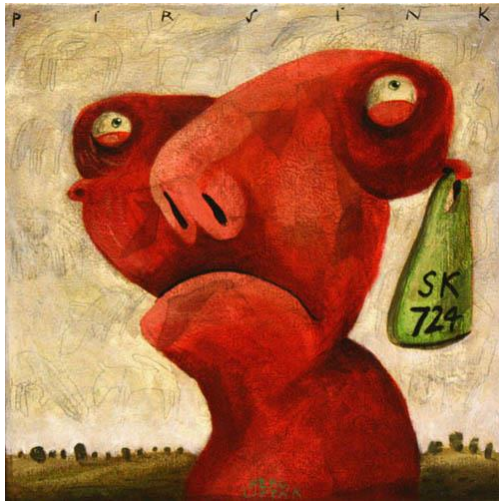
piece/písis - pozri *graffiti*

pedestál - Dudák: podstavec na sochu, *stĺp* alebo *pilier* nad *rímsou*, nesúci plastiku; zvyčajne má tvar *hranola*, skladá sa zvyčajne zo *sokla*, *drieuku* a *rím*sy; jedna z podôb *postamentu*

piemontskí maliari -

http://en.wikipedia.org/wiki/Category:Piedmontese_painters

piercing/pírsing - Daly-Wice: tisíc rokov stará praktika zdobenia tela ktorá sa do Ameriky a Európy dostala prostredníctvom *punkovej* a *metalovej* kultúry; na priepichovanie slúži nielen uši, ale aj pupok, jazyk, nozdry, bradavky, obočie a jazyk; pôvodne išlo o undergroundovú módu západného pobrežia USA, ktorá bola spopularizovaná *videoklipom* k piesni „Crying“ skupiny Aerosmith (v 70.rokoch kopírovala skupinu Rolling Stones); pozri *telo*

F. Lipták: Pírsing (okolo 2010)

Pieridky - gréc. Pierides; pomenovanie pre *Múzy*, ktoré okrem *Olympu*, *Helikónu* a *Parnasu* tancovali aj v *thesalskej Pierii*

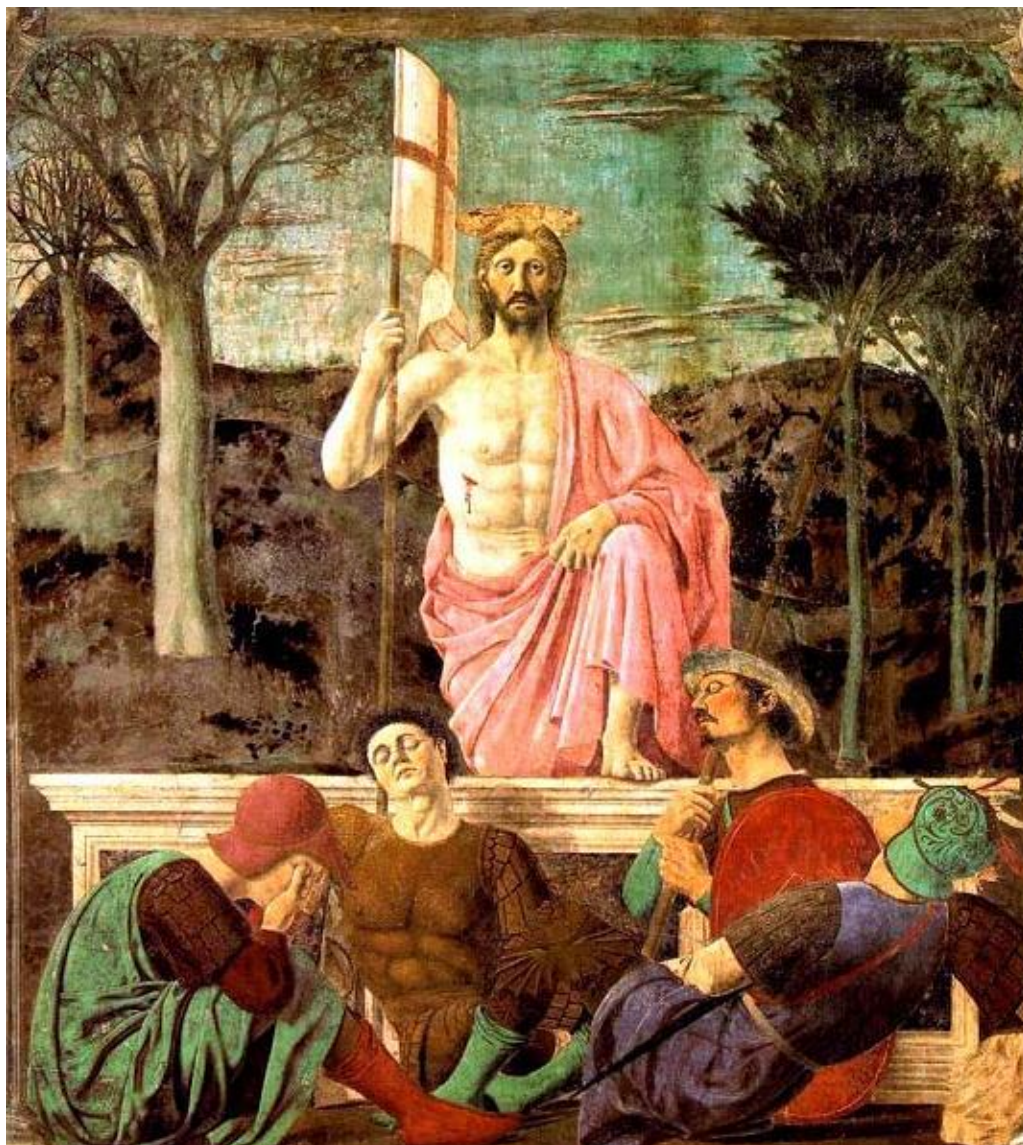
<http://es.wikipedia.org/wiki/Pi%C3%A9rides>

pierko - pozri *pero*, *perie*

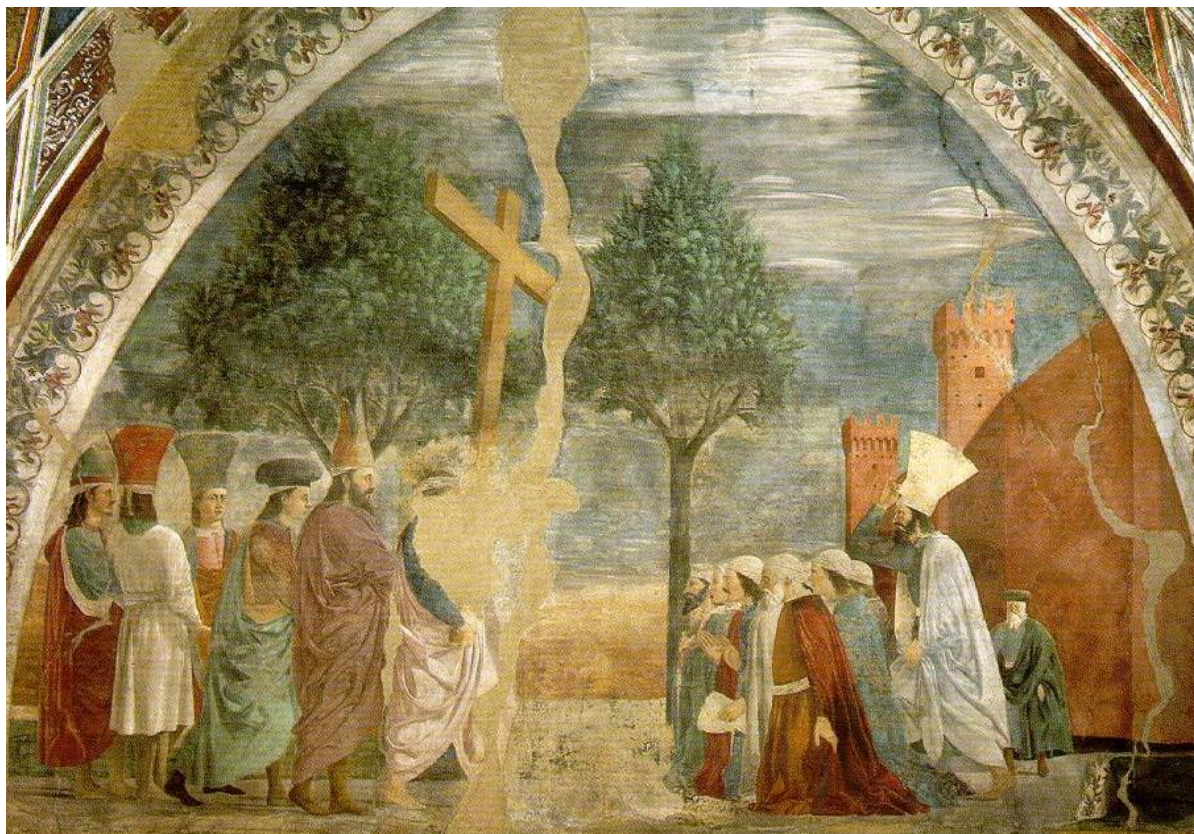
Piero della Francesca - (†1492); taliansky maliar ranej renesancie; ako o tom svedčí *Giorgio Vasari* vo svojich *Životoch najvynikajúcejších maliarov, sochárov a architektov*, svojim súčasníkom bol známy tiež ako matematik a geometer; v súčasnej dobe je Piero della Francesca predovšetkým cenený pre svoje umenie; jeho obrazy boli charakterizované pokojným *humanizmom*, použitím geometrických tvarov a *perspektívy*; jeho najslávnejšie dielo je cyklus fresiek „Legenda o pravom kríži“ v kostole San Francesco v toskánskeho mestečka Arezzo (pozri *svätý kríž*)

https://en.wikipedia.org/wiki/Piero_della_Francesca

<https://www.google.sk/search?q=pero+della+Francesca&espv=2&biw=1844&bih=995&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CB4QsARqFQoTCON-s-imuMcCFUy0FAodBsIJlw&dpr=1>

Piero della Francesca: Vzkriesenie (freska, Palazzo della Residenza v Sansepolcro, Toskánsko, 1460)

Piero della Francesca: Povýšenie kríža (freska v chóre sv. Františka z Assisi v Arezzo, 1452-1466)

Piero della Francesca: Bitka mezi Herakleiovým vojskom a Peržanmi vedenými Chosroesom II. (freska, 1452-1466)

Piero della Francesca: Starozákonný prorok Jeremiáš (freska, detail, 1466)

Piero Lamberti Niccolò di - (†1415); tiež Niccolò di Pietro Lamberti, Niccolo Aretina, Niccolò d'Arezzo a il Pela; taliansky sochár a architekt; jeho syn Piero di Niccolò Lamberti (†1435), bol tiež sochár; Piero Lamberti pracoval na Porta della Mandorla na Duomo vo Florencii a zúčastnil sa súťaže na výzdobu severných dverí Bapistéria, ktorú napokon vyhral L. Ghilberti; v r. 1408 vytvoril sochu sv. Marka pre florentskú katedrálu, neskôr pracoval v Benátkach a Bologni

N. di Piero Lamberti: Sv. Marek (1410-1415)

L. Ghilberti a N. di Piero Lamberti: Nanebovzatie Panny (viráž Duomo Santa Maria del Fiore vo Florencii, 1404 do 1405)

pierot/pierrot/ - 1. lyrická postava z *commedie dell'arte* v typickom bielom voľnom odeve - Pierrot
2. neskoršie hlavná postava z *pantomímy* - pierrot

www: vystupuje bez masky, s bielou tvárou; nosí voľnú bielu blúzu s veľkými gombíkmi a širokými bielymi nohavicami; niekedy má naberaný golier a klobúk, zvyčajne s priliehavou korunou a širokým guľatým okrajom; zriedkavejšie má kónickú čiapku; častejšie nemá ani golier,

ani klobúk, iba čiernu čiapku; charakteristickou črtou tejto postavy je naivita; vyzerá ako blázon, je vždy terčom žartov a navždy zostáva dôverčivý; preslávil ho mím Gaspard Debureau Jean

www: na obraze T. Couture „Pierrot pred súdom“ sú použité dve slávne zamaskované postavy, Pierrot a Harlekýn; autorovi ide o satiru a kritiku verejnosti a súdny systém 19.st.; Pierrot predstavuje nižšiu triedu, blázna súdeného za krádež jedla z reštaurácie; odcudzené veci sú znázornené, ako ležia na podlahe v súdnej sieni ako dôkaz viny; žalobcovia sedia na ľavej strane, zatiaľ čo Harlequin, jeho právnik, vystupuje na obranu; umelcove pohrdanie k povolaniu advokáta a súdneho systému je zrejmé z postáv spiacich sudcov; v pol. 19.st. divák môže sympatizovať s Pierrotom, ktorý pre svoje vlastné prežitie prefikane prevracia právomoc za účelom uspokojenia svojich potrieb

<http://en.wikipedia.org/wiki/Pierrot>

<http://www.quizz.biz/quizz-294468.html>

<http://blog.i.ua/community/1952/1170406/>

Auguste Buket: J.-G. Debureau ako pierrot gurmán (litografia, asi 1830)

T. Couture: Pierrot pred súdom (1863)

T. Couture: Pierrot politik (1857)

T. Couture: Večer po maškarnom plese (19.st.)

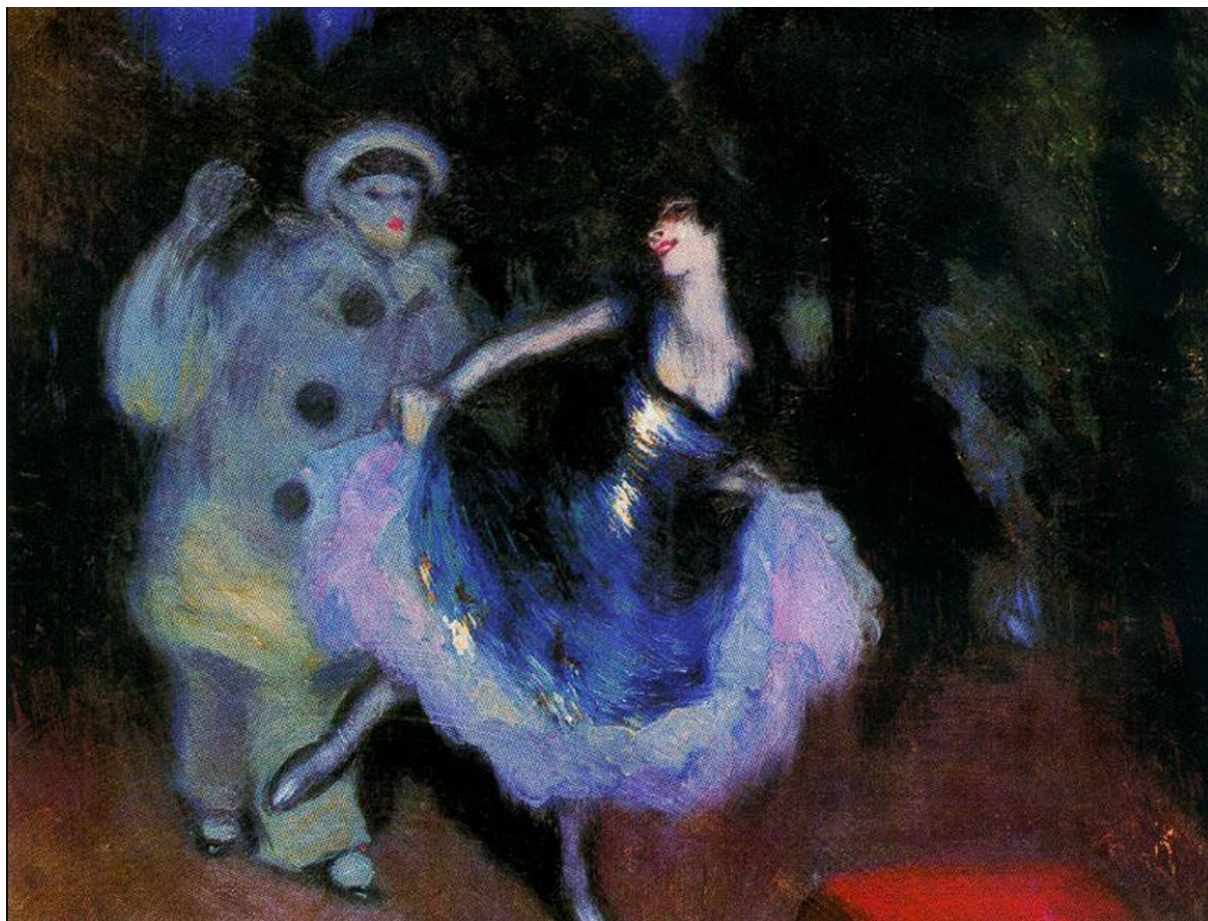
T. Couture: Duel po maškarnom plese (19.st.)

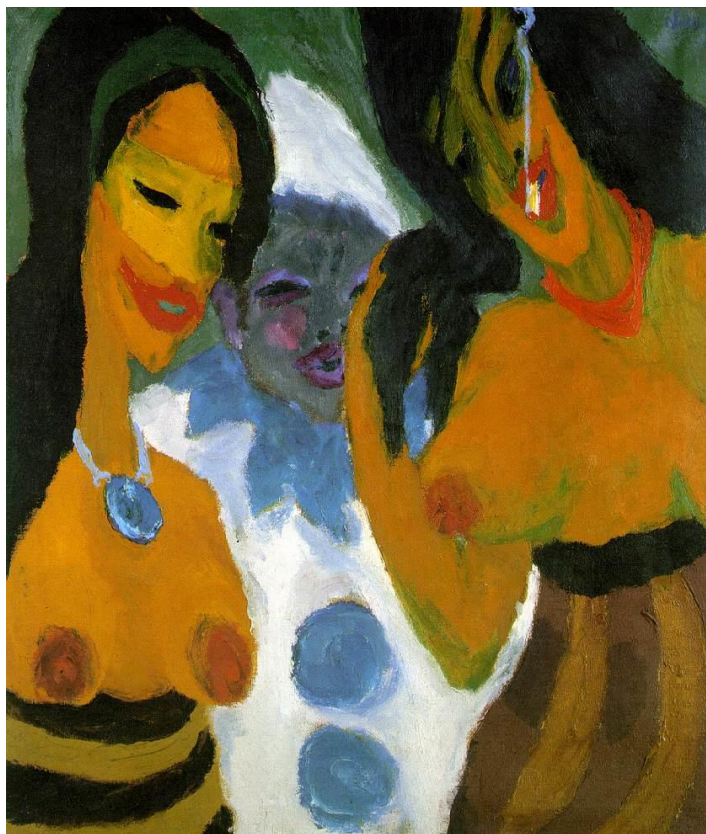
J.-L. Gérôme: Po súboji (19.st.)

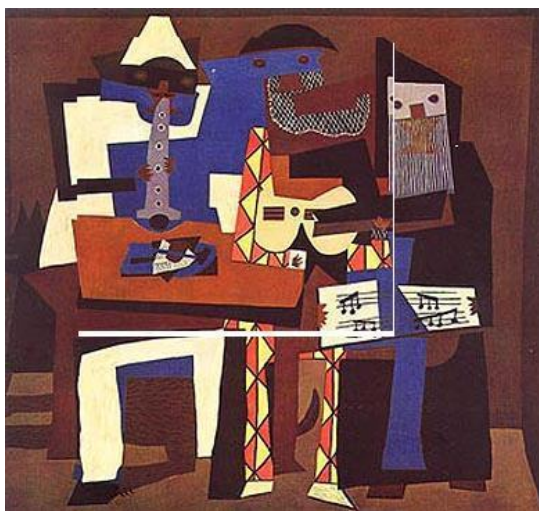
G. Doré: Smejúci sa pierrot (19.st.)

P. Picasso: Pierrot a Colombina (1900)

E. Nolde: Ženy a pierrot (1917)

P. Picasso: Traja hudobníci (1921)

P. Picasso: Pierrot

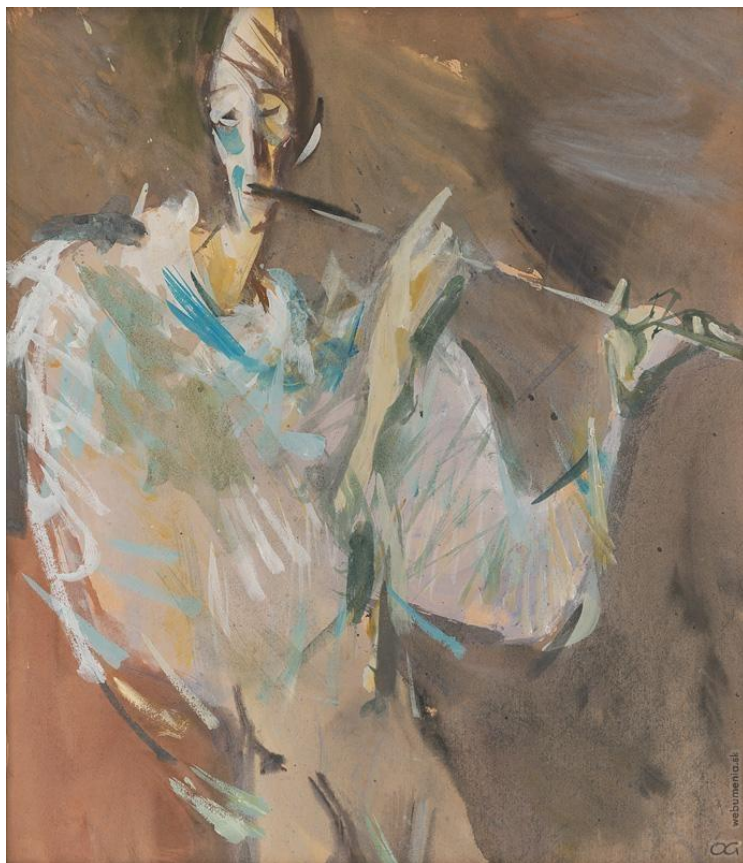

P. Picasso: Pierrot (zrejme falzum)
P. Picasso: Pierrot (1918)

V. Hložník: Pierrot (1939)

V. Hložník: Pierot s písťalou (1941)

V. Hložník: Pierot s harmonikou (1942-1944)

V. Hložník: Duo (1940)

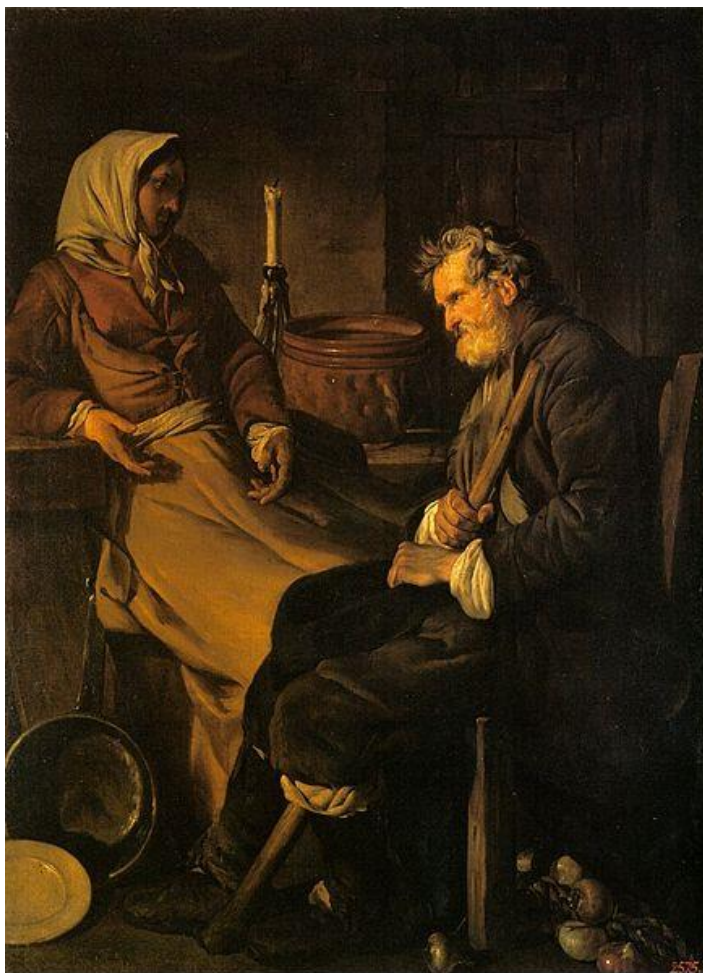
V. Hložník: Pierot s koňom (1947)

Pierre Jean-Baptiste-Marie - (†1789); francúzsky historický maliar, rytec, riaditeľ Akadémie maliarstva; prvý kráľovský maliar; učiteľ Jean Bardena a Jean-Jacques Bacheliera; pozri *francúzski maliari 18.st.*, *francúzski figuralisti*, *francúzski maliari rokokoví*, *francúzski rytci*, *francúzski návrhári*

http://en.wikipedia.org/wiki/Jean-Baptiste_Marie_Pierre

J.-B.-M. Pierre: Starec (1759)

J.-B.-M. Pierre: Starý muž v kuchyni (1745)

J.-B.-M. Pierre: Jupiter a Antiopé (1745-1749)

J.-B.-M. Pierre: Diana a Callisto (1745-1749)

J.-B.-M. Pierre: Únos Európy (1750)

J.-B.-M. Pierre: Večera v Emauzoch (2.pol. 18.st.)

J.-B.-M. Pierre: Jeseň (18.st.)

J.-B.-M. Pierre: Léda a labuť (2.pol. 18.st.)

J.-B.-M. Pierre: Danae (18.st.)

J.-B.-M. Pierre: Oblíbený baránok (1758)

J.-B.-M. Pierre: Pokušenie Evy (18.st.)

pierre noire - franc. čierny kameň

pieseň - pozri kalypso, spev; klip/clip; aubade, veštecké piesne

pieseň epická - pozri byliny

pieseň kostolná - pozri kancionál

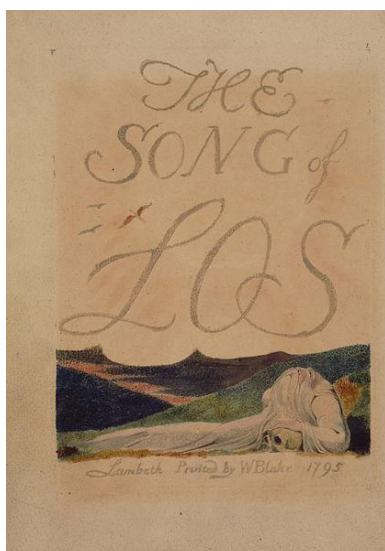
„pieseň labutia“ - „*labutia pieseň*“

Pieseň Los - angl. The son of Los; epická báseň W. Blakea, ktorá patrí do jeho „*Prorockých kníh*“; tie sú radom dlhých, vzájomne prepojených diel, čerpajúcich z Blakeovej osobnej mytológie; Pieseň Los sa skladá z dvoch častí, *Prorocktvo Afrika* a *Prorocktvo Ázia*; Pieseň Los Blacke napísal r. 1795;

-*Prorocktvo Afrika* je prvou polovinou Piesne Los, ale Blake ju napísal ako poslednú; príbeh začína v Afrike spevom *Los* o *Adamovi*, *Noem* a *Mojžišovi*, ktorí boli svedkami *Urizenovho* poskytnutia zákonov ľudstvu; tieto zákony sú abstrakciami učenia *Pytagora*, *Sokrata* a *Platóna*, čerpajú z *evanjelia* i učenia *Mohameda* a ďalej z germánskeho mýtu o vojne *Odina*; posledné zákony sú venované *Johnu Lockovi* a *Issacu Newtonovi*; všetky tieto *Urizenove* zákony sú reťazami, ktoré spútavajú myseľ a pôsobia na svet

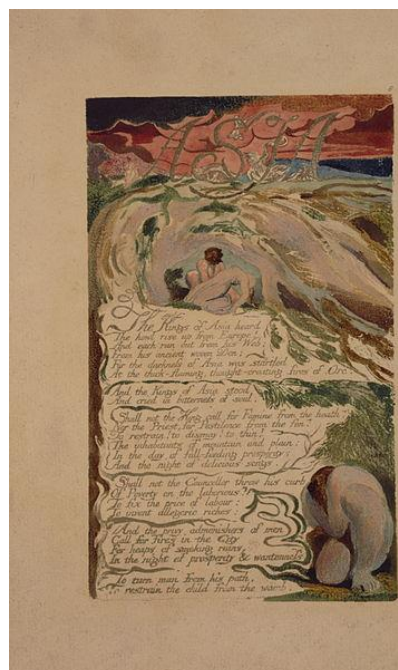
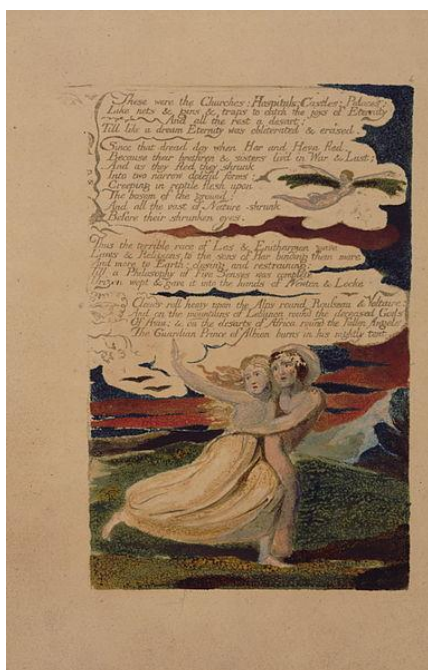
-*Prorocktvo Ázia* je druhou polovinou Piesne Los; v básni škriatok *Orc* podnecuje požiar v mysli ľudí, ktorý predstavuje myšlienkovú revolúciu; to spôsobí, že králi sveta sú prekvapení zahájenou apokalypsou (ktorej výsledkom bude nový svet)

https://en.wikipedia.org/wiki/William_Blake%27s_prophetic_books

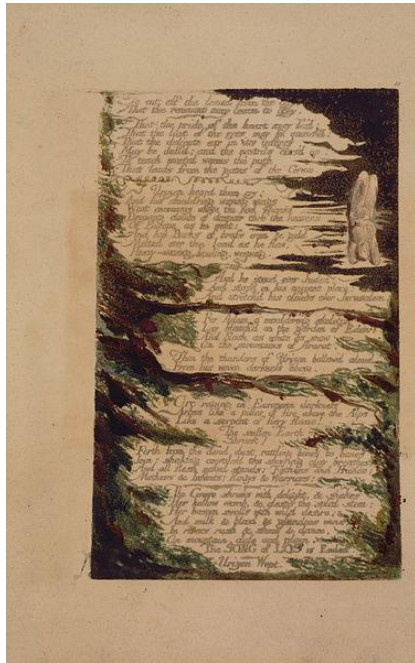
W. Blake: Pieseň Los (1795)

W. Blake: Pieseň Los (1795)

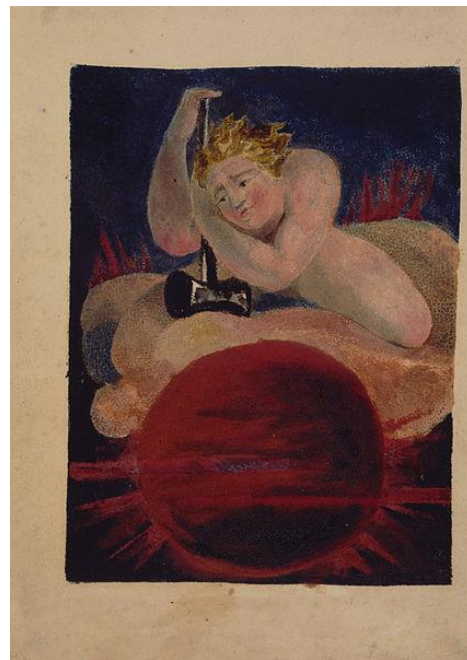
W. Blake: Pieseň Los (1795)

W. Blake: Pieseň Los (1795)

W. Blake: Pieseň Los (1795)

W. Blake: Pieseň Los (1795)

W. Blake: Pieseň Los (1795)

W. Blake: Pieseň Los (1795)

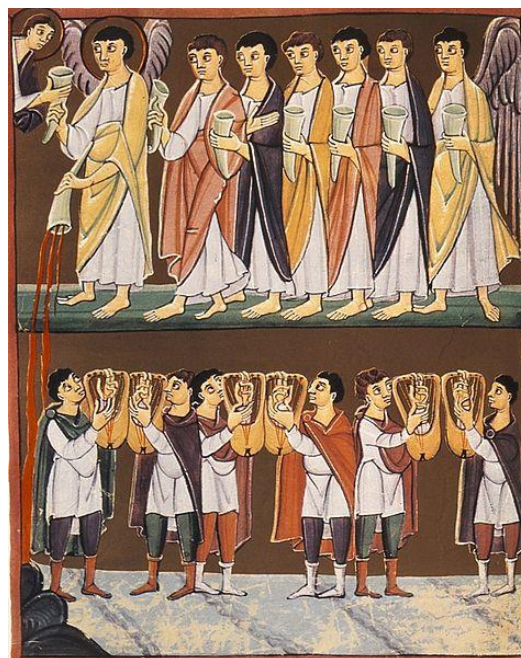
W. Blake: Har a Heva prchajú pred vojnou a žiadostivosťou svojich bratov (ilustrácia k Piesni Los, 1795)

Pieseň o Gilgamešovi - pozri *Gilgameš, Roman de la Rose*

Pieseň Márie - Magnificat

Pieseň Mojžiša - (Zjavenie 15,2-4); **Videl som niečo ako sklené more** (podobne 4,6: *Oslava Boha stvoriteľa*) **zmiešané s ohňom** (blesky ohlasujúce posledný súd), **a tí** (mučeníci za vieru, kresťania), **čo zvíťazili nad šelmou a jej obrazom a nad číslom jej mena** (odkaz na 13,18: *Zemská šelma*), **stoja na tom sklenom mori, majú Božie citary** (nástroje velebenia Boha) **a spievajú pieseň Mojžiša, služobníka Božieho, a pieseň Baránkovu: Veľké a predivné sú Tvoje skutky, Pane, všemohúci Bože** (hebr. el Šadaj = staré Božie meno; podobne 4,8: *Oslava Boha stvoriteľa*; 11,17: *Zatrúbenie siedmej poľnice*; 16,7: *Vylatie štyroch čias*)! **Spravodlivé a pravé sú Tvoje cesty** (podobne Žalm 145,17 > *Deuteronomium* 32,4), **Kráľ národov** (odkaz na *Jeremiáša* 10,7)! **Kto by sa nebál, Pane, a neoslavoval Tvoje meno** (odkaz na chválospev z *Exodu* 15,1-19; chválospev Božích skutkov vykonaných prostredníctvom Mojžiša a Ježiša; zdôraznenie paralely medzi vykupiteľským činom Baránka Krista a vyslobodením Izraela z egyptského zajatia pod vedením Mojžiša)?! **Ved' Ty jediný si svätý** (odkaz na *Deuteronomium* 32,4; *Daniel* 3,45), **a všetky národy prídu** (podobne *Izaiáš* 2,2-4 > *Jeremiáš* 16,19) **a budú sa Ti klaňať** (podobne Žalm 85,9), **že sa zjavili Tvoje spravodlivé súdy!** pozri *Oslava Boha pred plágami*; *apokalyptické motívy*

-námet z kapitoly *Oslava Boha pred plágami*; pozri *apokalyptické motívy*

15,1-8. Oslava Boha pred pligami.). **Sedem anjelov s čašami hnevu. Pieseň Mojžiša** (Beatus Millán, 10.-12.st.)

(15,1-8. Oslava Boha pred pligami.). **Sedem anjelov s čašami hnevu. Pieseň Mojžiša** (Bamberská apokalypsa, 1000-1020)

(15,1-8. Oslava Boha pred pligami.). **Sedem anjelov s čašami hnevu. Pieseň Mojžiša** (Beatus Huelgas, 1220)

(15,1-16, 21. Oslava Boha pred pliagami). **Pieseň Mojžiša** (Apokalypsa Getty, 1255 - 1260)

(15,1-3. Sedem pliag). **Sedem anjelov s čašami. Oslava Boha pred pliagami** (Apokalypsa glosovaná, 1240-1250)

(15,1-3. Sedem pliag). **Oslava Boha pred pliagami. Sklené more** (Apokalypsa Cloisters, 14.st.)

(15,1-3. Sedem plíag). **Sedem anjelov s čašami hnevu. Oslava Boha pred plíagami** (Apokalypsa 'Queen Mary, 14.st.)

Pieseň o Niebelungoch - stredoveká nemecká epická báseň, písaná neznámym autorom na konci 12. - zač. 13.st.; patrí k najznámejším eposom ľudstva; popisuje vzťah medzi germánskymi kmeňmi v 5.st. a pokus Němcov zaviesť rodinné väzby do starých prežívajúcich pomerov, zatiaľ čo vo východnú Európu a brehy Rýna ohrozovali Huni; dej básne je založený na manželstve legendárneho franského heroického drakobijcu *Siegfrieda* s burgundskou princeznou Kriemhildou, jeho smrti kvôli konfliktu Kriemhildy s Brünnhildou, manželkou jeho brata Gunthera; potom o Kriemhildinej pomste pomocou vládcu Hunov Etzela na jej krajanoch Burgund'anoch za vraždu jej milovaného prvého manžela Siegfrieda; katalyzátorom všetkých akcií je všadeprítomný a vševediaci darebák Hagen; pozri *Niebelungovia*; *Brunhilda*; *labut'* (*Biedermann*); *mýty*, *báje*; *Súmrak bohov*

http://sk.wikipedia.org/wiki/Piese%C5%88_o_Nibelungoch

https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%B5%D1%81%D0%BD%D1%8C_%D0%BE_%D0%9D%D0%B8%D0%B1%D0%B5%D0%BB%D1%83%D0%BD%D0%B3%D0%B0%D1%85

Neznámy autor: Smrť Siegfrieda (Nibelungenlied manuskript, 1480)

Pieseň o Rolandovi - pozri *Roland*

Pieseň piesní/Pieseň Šalamúnova/Veľpieseň - Malý lexikon *biblie*: starozmluvný kanonický spis, ktorý v dramatickej forme rozpráva o vzájomnej náklonnosti, láske, túžbe, stretnutí a naplnení lásky mladého mileneckého páru; vystupuje v ňom ženích (*Šalamún*), ktorý sa objavuje raz ako kráľ, druhý raz ako pastier, nevesta (*Sulamit*/*Šulamitka*), ženíchovi a nevestini priatelia, obyvatelia mesta a noční strážcovia; kniha je zbierkou lúboštných a svadobných piesní, v ktorých sa odráža orientálna erotika; medzi kanonické knihy sa dostala iba preto, lebo jej obsah považovaný za alegóriu vzťahu *Jahveho* a vyvoleného ľudu, resp. kresťania ju považovali za alegóriu vzťahu *Krista* a *cirkvi*; vznikla po *babylonskom zajatí*, jej zostavovateľ je neznámy; verše obsiahnuté v *Piesni piesní* pripisované kráľovi Šalamúnovi, aby bola zabezpečená jej autorita; pozri „*mystické zasnúbenie*“/, „*mystický sobáš*“, *Tota pulchra*

Nový biblický slovník: Pieseň piesní sa používa počas židovských sviatkov, keď sa číta ako prvá z piatich zvitkov (*Tóra*) pri oslave sviatku *baránka* (pozri *pesach*); námietky voči kanonizovaniu *Piesne piesní* pramena nepochybne z jej *erotiky*; túto skutočnosť prevážilo domnelé Šalamúnove autorstvo aj *rabínske* a kresťanské alegorické výklady; tradične sa pripisuje *Šalamúnovi*, ale lingvistický rozbor textov pripúšťa aj význam „pre Šalamúna“; prítomnosť jazykových prvkov, ktoré sa zdajú byť vypožičané z perzštiny (*pardés-sad*) alebo gréčtiny, výrazy a obraty príbuzné *aramejščine*, poukazujú, že svoju definitívnu, ak nie pôvodnú podobu, získala až po Šalamúnovej smrti (930 pr.Kr.); napriek tomu vzhľadom na vzťahy medzi *Kanaáncami* a *Iónmi* v Šalamúnovej dobe nie je nevyhnutné klásť jej vznik až do gréckeho obdobia (asi 300 pr.Kr.); ani prítomnosť arameizmov nedokazuje, že bola napísaná tak neskoro; jazykovedné dôkazy s množstvom zemepisných narážok svedčia o severnom pôvode; nejedná sa o žiaden provincializmus, autor

pozná zemepis *Palestíny* a *Sýrie* od oázy Én-gedí pri Mŕtvom mori až po Libanonské pohorie; pozri *biblistická kritika*

pozri *purpur* (Lurker); *céder* (Heinz-Mohr); *pascha* (Heriban)

M. de Vos: Kráľ Šalamún na tróne. Pieseň piesní (1590)

pieseň svadobná - Zamarovský v súvislosti s heslom *Hymen*: Hymen bol boh sobáša a ochranca *manželstva* (pozri *patrón*); podľa jednej verzie bol synom *Apolóna* a niektorej z *Múz* (*Kalliopé*, *Urania*, *Terpsichore*); podľa inej verzie bol jeho otcom sám *Dionýzos* a matkou bola *Afrodite*; Hymena si uctievali najmä milenci a mladomanželia a počas sobáša spievali piesne na jeho počesť; meno Hymen zovšeobecnelo a znamenalo svadobnú pieseň alebo *svadbu*

-v súvislosti s heslom *Hymenaion*: Hymenaion bol *trácky* spevák svadobných piesní, syn jednej z *Múz* (*Uranie* alebo *Terpsichore*)

pieseň vianočná a veľkonočná - pozri *koleda*

pieskovec - Baleka: stredne tvrdý *kameň*, odolný a dobre opracovateľný (pozri *hoblík*, *drevená palica*, *kamenárske kladivko*); kvádrový pieskovec praská aj vertikálne; má rôzne vlastnosti aj farebnosť v závislosti od náleziska; Blansko: zelený, Úpice: červenkastý, kráľovedvorký: belasý, žltohnedý, ružový (patrí medzi najtvrdší a je odolný aj voči kyselinám), bohánecký: žltastý; červený pieskovec obľúbeným materiálom budhistického sochárstva *Mathurskej školy*; pozri *Memnónove kolosy*, *Naramsínova stéla*; barok; *Karlovo nám.*

Technický naučný slovník: pevná úlomkovitá usadenina, v ktorej zrnká *kremeňa* ďaleko prevládajú nad zrnami *živca* a šupinkami *muskovitu*; stavebný *kameň* používaný pre ľahkú opracovateľnosť; pevnosť a trvácnosť závisí od množstva tmelu; podľa tmelu je pieskovec ílovitý, kemitý a dŕ.; pieskovec používaný najmä na *fasády* a na sochárske účely (*Karlovo nám.*; *katedrála sv. Víta*; Národné divadlo); často aj sklárska surovina (pozri *sklo*); kedysi pieskovec používaný aj na jednoduché brusné kotúče (pozri *brúsenie*)

<http://de.wikipedia.org/wiki/Sandstein>

Šikmé vrstvenie pieskovca (Falcko)
Pieskovce (Machteš Katan, Nagevská púšť, Izrael)

Pieskovcové skaly (parku Utah, Colorado, USA)
Pieskovcové skaly (tiesňava kaňonu Antelope v Utahu, USA)

piesne veštecké - veštecké piesne
piesok - pozri *púšť, pieskovec*

H. O. Tanner: Piesočné duny pri západe slnka, Atlantic City (1885)

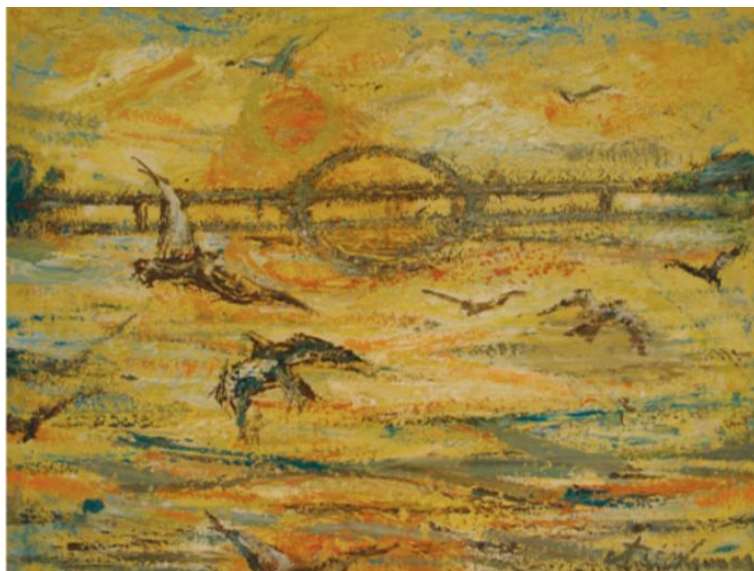
Piešťany - pozri *L. Čemický, A. Kajlich, C. Krčmár, J. Kollár, J. Ilečko, L. L. Pollák, J. Alexy, F. Pekár, L. Jakubčík, M. Pekár, M. Šulánová, Š. Žambor, A. Bernáth, E. Krause, Š. Enhoff, F. K. Papp, P. Weisz; Slovensko, kolónia maliarska; piešťanská skupina*

K. Duffek: medzi najvýraznejšie osobnosti piešťanskej výtvarnej scény patrili *Janko Alexy*, ktorý v Piešťanoch pôsobil síce iba 6 rokov, ale tým, že sa snažil založiť v Piešťanoch maliarsku kolóniu, zanechal po sebe výraznú stopu; jeho zásluhou je, že upriamil pozornosť ďalších výtvarníkov na naše kúpeľné mesto; pre niektorých maliarov to bola len krátka epizóda, iní tu našli smer svojho ďalšieho umeleckého napredovania; napríklad *J. Kollárovi* sa topole, ktoré objavil v údolí Váhu, objavujú na obrazoch sporadicky až do konca života; *M. Benka* váhal, či sa má v Piešťanoch usadiť, lebo jeho viac inšpirovala horská krajina; to, čo v Piešťanoch namaľoval, medziiným aj veľkorozmerné plátno *Pohľad na Piešťany*, patrí v jeho tvorbe k tým menej výrazným dielam; nepomerne úspešnejší bol pri výzdobe Kolonádového mosta, kde má umiestnené dve *vitráže* vytvorené technikou leptu – „*Piesne z Detvy*“ a „*Na salaši*“; dali by sa menovať aj ďalší maliari, ktorí koketovali s Alexyho zámerom: *Z. Palugyay*, ktorý na železné povalové dvere v Alexy vile namaľoval „*Alegóriu prameňov*“, *M. A. Bazovský*, ktorého mnoho raných diel zostalo v Piešťanoch, *J. Ilečko*, *Š. Žambor* a ďalší; mimo kolónie vytvoril niekoľko pozoruhodných obrazov a reliéfov piešťanský rodák, excelentný funkcionalistický architekt *P. Weisz* (†1944); približne v rovnakom čase (1926-1938) žil a tvoril v Piešťanoch výborný maďarský maliar *A. Bernáth* (†1982), ktorého manželka Alice Pártos bola kúpeľnou lekárkou; viaceré jeho obrazy s piešťanskou tematikou sa dostali do Maďarskej národnej galérie; v Piešťanoch však pôsobili aj mnohí ďalší výtvarníci; z tých starších to boli kostolní maliari a reštaurátori *Š. Enhoff* (†1962), *F. K. Papp* (†1970) a *E. Petrikovics* (†1963); na sklonku života sa tu usadil *V. Forberger* (†1928), rodák zo Spiša; niekedy sa ešte objavujú jeho diela s námetom Piešťan, zväčša sú to však kresby; Alexander Buzna (†1945) síce nebol školeným maliarom, ale maľovanie bolo jeho veľkou záľubou; ako kňaz pobudol niekoľko rokov na tunajšej fare; z tohto obdobia pochádza i kolekcia jeho zručne namaľovaných olejov, zachytávajúca prevažne krojované postavy; obrazy, ktoré sú uložené v zbierkach Balneologického múzea v Piešťanoch, predstavujú aj cenný národopisný dokument; maliar a scénograf *E. Paulovič* (†2004) prišiel do Piešťan v roku 1978; usporiadal tu viacero výstav a vďaka svojej bezprostrednej povahe a mnohým priateľstvám sa stal v meste veľmi populárnym a obľúbeným maliarom; v piešťanských bytoch visí azda najviac obrazov práve z jeho ateliéru; žiživá kultúrna atmosféra Piešťan sem v minulosti prilákala viacerých výtvarníkov, ktorí sa tu nakoniec definitívne usadili; spomenieme z nich aspoň maliara *Ferdinanda Pekára* (1926), keramikára *Lubomíra Jakubčíka* (1926) a textilnú výtvarničku *E. Krause* (*1929); z dát ich narodenia vidieť, že sú všetci už osemdesiatnici a svojou tvorbou prispeli k zvýšeniu úrovne výtvarného života Piešťan; ďalej tu pôsobia ešte maliarka *Mária Šulánová* (1930), dizajnér, sochár a posledné roky už aj maliar *Andrej Chotvác* (1942) a sochár, ktorý postupne vymenil dláto za štetec, *L. Sulík* (*1946); v meste žije a tvorí viacero výtvarníkov z mladej generácie, ktorá sa už ohlasuje a určite dá o sebe ešte vedieť; existuje i ďalšia skupina výtvarníkov, ktorí sa v Piešťanoch narodili, ale skôr či neskôr sa z mesta odsťahovali, predovšetkým do Bratislavy; do tejto skupiny patria napríklad otec slovenského *konštruktivismu* v maliarstve *A. Klimo* (†2000), *E. Bačík* (†1999), ktorý na seba upozornil svojimi majstrovsky namaľovanými klaunami (dnes veľmi vzácnymi na trhu s umením) či jeden z čelných predstaviteľov konceptuálneho umenia na Slovensku *J. Koller* (†2007); časť svojho detstva tu dokonca mal prežiť aj zakladateľ *op-artu*, umelec maďarského pôvodu *Victor Vasarely* (†1997); jeho otec, železničiar, musel často meniť bydlisko, a tak sa ešte za Rakúsko-Uhorskej monarchie dostal aj do Piešťan; Piešťany teda mali a majú bohaté väzby na výtvarné umenie; pre úplnosť treba ešte dodať, že mnohí maliari a sochári navštevovali piešťanské kúpele; azda najcennejšie, čo po nich zostalo, je obraz *Alfonza Muchu* (†1939) „*Buď pozdravený, prameň zdravia*“, umiestnený v *tympanóne* nad dverami jedálne hotela Thermia Palace; obraz bol v roku 2000 za záhadných okolností odcudzený a po piatich rokoch rovnako prekvapujúco nájdený; dve sochy sa stali symbolmi Piešťan: *Barlolač* od bratislavského sochára *R. Kühmayera* (†1972) na priečeli Kolonádového mosta a *Milenci* od *A. Trizuljaka* (†1990); z niekdajších veľkých výstav *Socha piešťanských parkov* zostalo na verejných priestranstvách množstvo plastík a v zbierkach Balneologického múzea je uložených vyše 600 diel vytvorených na Medzinárodných maliarskych sympóziách

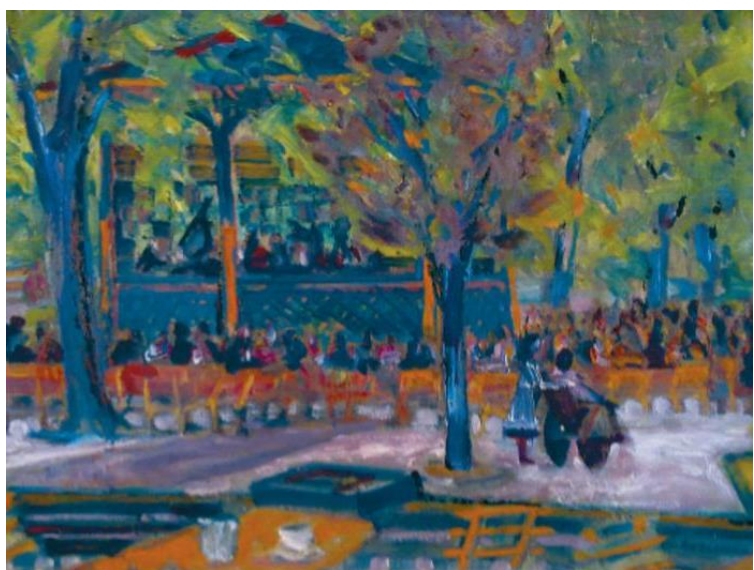
http://www.pic-piestany.sk/fileadmin/pic/piestany_a_okolie/vytvarne_osobnosti.pdf

<http://www.pic-piestany.sk/en/useful-information/on-foot-bicycle-in-line-in-piestany-and-its-vicinity/pedestrian-zone/>

<https://alaintruong2014.wordpress.com/tag/vincent-van-gogh/>
<http://www.fondationcustodia.fr/francais/actueel/pers.cfm?gr=menu4>

C. Krčmár: Letné popoludnie (1979)

C. Krčmár: Starý hudobný pavilón (1968)

J. Kollár: Topole. Piešťanský kraj (1935 – 1936)

R. Kühmayer: Barlolamač (1933)

A. Trizuljak: Milenci (Piešťany, 1961)

R. Lukáč: Prejdem tu do Piešťan (2009-2017)

piešťanská skupina - skupina maliarov spojená s *maliarskou kolóniou* v *Piešťanoch*; jej tvorba spadá do 30.rokov 20.st.; patrili do nej *J. Alexy, J. Kollár, Z. Palugay, Š. Žambor*; pozri *slovenskí maliari, skupina*